

PONOVNO KRENUTI OD EVANĐELJA

**SMJERNICE ZA ANIMIRANJE
U ŠESTOGODIŠTU
2010, - 2015.**

Biblioteka «Brat Franjo»
Dokumenti 54

Nakladnik:

Južnoslavenska konferencija
provincijalnih ministara OFM,
Kaptol 9, Zagreb

Za internu upotrebu.

Preveo i odgovara:

Fra Nikola Vukoja, tajnik Konferencije

Lektura i korektura:

Fra Petar Cvekan

Tehničko uređenje:

Fra Petar Filić

Tisak:

Grafika Markulin

PONOVNO KRENUTI OD EVANĐELJA

SMJERNICE ZA ANIMIRANJE
U ŠESTOGODIŠTU
2010, - 2015.

*Brat
Franjo*

Rim - Zagreb 2010.

PREDGOVOR GENERALNOGA MINISTRA

Draga braćo i sestre,

Gospodin vam dao mir!

Završivši slavlje milosti početaka, mi braća i sestre pozvani smo nastaviti ono što smo slavili u ovim godinama milosti koje su nas dovele do slavlja 800. obljetnice utemeljenja Reda manje braće.

Već od svojih prvih susreta, Generalni definitorij, koga je izabrao Duhovski kapitul 2009. godine, kanio je ponuditi neke opće smjernice za animiranje života braće u sljedećih šest godina, u kontinuitetu s projektom *Milost početaka*, i imajući stalo na umu *Prioritete*. Plod učinjenoga razmišljanja je dokument što vam ga danas predstavljam: *Ponovno krenuti od Evanđelja. Smjernice za animiranje u šestogodištu 2010. - 2015.*

Projekt promatra tri momenta ili etape: živjeti dar Evanđelja (godine 2010. – 2011.), uzvratiti dar Evanđelja (godine 2012. – 2013.) i preutemeljiti naše prisutnosti (2014. – 2015.). Svaki moment se okreće oko sljedećih glavnih jezgra: Evanđelje kao polazište, naše evangelizatorsko poslanje, u dijalogu sa svijetom, preutemeljiti i obnoviti naše strukture.

Evanđelje kao polazište

Polazište i središte gore spomenutog projekta animiranja je Evanđelje, zbog čega i naslov: *Ponovno krenuti od Evanđelja*. Više od trideset godina, tj. od Drugoga vatikanskog sabora, naš život i poslanje su bili predmetom analiza do zasićenosti. Bez sumnje trebamo nastaviti činiti takve analize, ako ne želimo izgubiti vlak povijesti. *Delikatna i mukotrpa* vremena koja živimo (usp. VC 13), stalne i brze promjene kojima smo podložni obvezuju nas na to. Ipak, ne možemo se zaustaviti na analizama uzroka koji su nas doveli do sa-

dašnje situacije, niti na znanstvenim studijama prošlosti koja je nepovratno prošla. Nije dostatno niti odrediti niz smjerokaznih strategija i uobličiti još nesigurnu budućnost. Sve bi to moglo biti opasno ako bi nas dovelo da mislimo da je duboka obnova ili preutemeljdba našega života i poslanja zadatak a ne način života. Očito je da trebamo misliti na budućnost i pripravljeni se s *jasnoćom i odvažnošću*. Nužno je i razumljivo da trebamo tražiti i započeti strategije budućnosti. Ipak ne možemo izgubiti, zaboraviti ili odreći se snage i ciljeva sadašnjega trenutka bogatoga strastvenošću za Krista i za čovječanstvo. I stoga je potrebno zapaliti novi oganj i ubrizgati novu limfu, ako ne riskiramo da umremo od hladnoće i od zakržljalosti.

Taj novi oganj, ta nova limfa mogu nam doći samo od povratka na Evanđelje, temeljnu i utemeljujuću jezgru našega oblika života (usp. PPr 1,1). U našem životu nije riječ jednostavno o opredjeljenju za savršenije nasljedovanje Isusa Krista, jer su svi kršteni pozvani da imaju *«isto mišljenje kao i u Kristu Isusu»* (Fil 2,5). Niti je riječ o tome da si svojatamo isključivost određenih evanđeoskih kreposti, jer i Govor na gori je za sve (usp. Mt 5,1sl.). Budući da *«dar Evanđelja stoji na početku našega bratstva»* (PdV 6), trebamo, u svakom času i u svakoj prigodi, stavljati Evanđelje, u njegovim najradikalnijim zahtjevima, kao temelj našega svakidašnjega života i kao prvi i posljednji kriterij našega djelovanja.

S druge strane, Evanđelje je, u punom smislu riječi, sam Isus. To znači da se zavjetovanje na Evanđelje *«kao pravilo i život»* ne može svesti na jednostavnu izjavu dobrih nakana, nego to sa sobom nosi izazov da budemo i da djelujemo kao evanđeoske osobe, koje iz jakoga iskustva vjere i nasljeđujući oblik života što nam ga je Franjo ostavio, stavljaju Krista u središte svoga života i poslanja, kao *sve* svoga postojanja: *«Štoviše, čak sve gubitkom smatram zbog onoga najizvrsnijega, zbog spoznanja Isusa Krista, Gospodina mojega, radi kojega sve izgubih i otpadom smatram...»* (Fil 3,8sl.). Život, naime, po Evanđelju, kao što je naš, ne može se jednostavno svesti na opsluživanje nekih tekstova, na zbor ponašanja, nego radije dovodi da se prihvati Isusova poruka u njezinoj cjelini, i da se Isusa učini razlogom onoga što jesmo i što činimo (usp. PPr 10, 8-10).

Veliki izazov što ga imamo pred sobom, ako uistinu želimo biti značajni i ako želimo oživjeti našu karizmu, draga braćo i sestre,

jest taj da ponovno započnemo od Evanđelja i da dopustimo da ono “prebiva” u nama. Samo tako moći ćemo jamčiti budućnost prema kojoj nas potiče Duh Sveti (usp. VC 110).

Autentični svjedoci Evanđelja

To iskustvo da Evanđelje “prebiva” u nama preobražava nas u autentične svjedoke Isusove. To je ono što traži projekt *Ponovno krenuti od Evanđelja*. Nije riječ o jednostavnom propovijedanju Evanđelja, nego da budemo svjedoci Isusovi. Kao braća prve generacije i mi smo pozvani naviještati ono što živimo (usp. PdV 7). Put koji treba prijeći ima tri etape: *prihvatiti* Evanđelje kao Dobru vijest, *dopustiti* da Evanđelje promijeni naš život, kao što je promijenilo Franjin život (usp. PdV 5), i *ići* svijetom, u bratstvu i malenosti srcem okrenutim Gospodinu, uzvraćajući, svjedočenjem života i izričitim navještajem, dar primljen od Evanđelja (usp. PdV 7.10.20). Nijedna od tih etapa ne smije biti zanemarena.

Takvo svjedočanstvo sadrži duboko iskustvo Boga. To uvjerenje je izrečeno u jednom od naloga Duhovskoga kapitula 2009. godine, gdje se traži da «evangelizatorsko poslanje bude podržano snažnim iskustvom Boga» (PdV, *Nalozii kapitula* 13). «Uzvjerovah, zato besjedim» (2 Kor 4,13), kaže Pavao. «Život označen dinamizmom Evanđelja preobražava se u nezadrživi zanos za Kraljevstvo» (PdV 28). Ne može se naviještati Riječ bez stvarnoga susreta s Kristom i njegovim Evanđeljem. Misionar, evangelizator treba biti kao Pavao, osoba koja je zahvaćena, preobražena i motivirana Kristom i Evanđeljem.

Ukoliko su braća i sestre puka, naše poslanje je svjedočiti i uzvratiti Evanđelje *inter gentes*, u zajedništvu s muškarcima i ženama našega vremena, u raspoloženju da dajemo i primamo (usp. PdV 15), utjelovljujući uvijek novu poruku Evanđelja u različite kontekste u kojima živimo, prilagođujući svoj način govora komunikativnim kodovima svijeta, da bismo učinili razumljivim evanđeosku poruku onima koji nas slušaju (usp. PdV 16), polazeći od logike dara (usp. PdV 9), s maštom i kreativnošću (usp. PdV 9.10), i prelazeći granice da pođemo ususret drugome, i u njegovoj različitosti.

Nekad ćemo to svjedočanstvo pružati u našim zavičajnim mjestima i kulturama, drugi put će nas Duh Gospodnji potaknuti da pođemo do na kraj svijeta, To je misija *ad gentes*, puni izraz misije *inter gentes*, koja “na poseban način ističe početni trenutak vjere” (PdV 18), i koje se Red ne može odreći jer je s njom povezana vjernost jednoj od njegovih utemeljujućih karakteristika (usp. PPr 12). I sve to u bratstvu, koje je prvi oblik evangelizacije, svjesni da «nije-dan projekt evangelizacije nije ničija osobna inicijativa ili imovina; uvijek je bratstvo koje evangelizira» (PdV 27). Postaje urgentnim stvaranje proročkih bratstava, bratstava koja su znakovi (PdV 8).

U poučljivosti Duhu, ujedinjujući karakteristike misije *inter gentes* i misije *ad gentes*, čitajući *znakove mjesta*, i polazeći od našeg stanja *manjih među manjima na zemlji*, trebamo, pred bilo kojim drugom mjestom, davati prednost da *prebivamo na granicama*, dajući da nas zavedu *zaboravljeni i neljudski samostani* (usp. Sdp 37). Zbog toga nas Dokument Kapitula 2009. godine poziva da se *od-središtimo od sebe* i da budemo manje *usmjereni na sebe* (usp. PdV 14). Nužno je, draga braćo i sestre, da proširimo prostor naših šatora (usp. Iz 54,2) nepokretljivosti i učmalosti koje prijete da paraliziraju naš evangelizatorski dinamizam (usp. PdV 12).

Draga braćo i sestre, često smo očitovali zabrinutost zbog udaljenosti koja obično postoji između onoga što govorimo ili propovijedamo i našega stvarnoga života. Ne možemo nastaviti jednostavno konstatirajući činjenicu. Čas je da Evandjelje svjedočimo iz dubokoga iskustva vjere, u bratstvu i malenosti, e ucijepljeni u stvarnost. Čas je da se pokrenemo, prijeđemo antropološke i zemljopisne granice, da se uputimo putovima svijeta, bivajući manje mjesni domoljubi, manje provincijski. Više nego ikada svijet potrebuje Evandjelja. Ne možemo ga iznevjeriti! Čas je da krenemo!

U dijalogu sa svijetom

«Pođite po svem svijetu» (Mk 16,15). Isus, poslan od Oca, šalje također i nas svoje učenike. Polje poslanja Manje braće je *inter gentes*, tj. *na trgovima i na ulicama*, na mjestima gdje se muškarci i žene susreću, žive, rade, trpe i uživaju. Ne možemo se zadovoljiti

samo time da očekujemo one koji nam dolaze. Potrebnu je pokrenuti se. Potrebno je poći u susret muškarcima i ženama da im naviještamo Evandjelje, s evanđeoskom maštom i kreativnošću, premda to nije lišeno poteškoća.

Svijet je naš samostan, ponavljamo s određenim ponosom. Ipak, ako želimo da to bude vrijedan oslonac da *uzvratimo dar Evandjelja* trebamo ljubiti svijet, osjećati simpatiju za njega i ulaziti s njim u dijalog, «da bacamo pozitivan pogled na kontekste i kulture u koje smo uronjeni, otkrivajući u njima nove mogućnosti milosti koje nam Gospodin pruža» (PdV 15). Sekulariziranu kulturu ne treba gledati samo kao prijatnu, nego također kao novu i očaravajuću prigoda da naviještamo Evandjelje, kao teološki i pastoralni izazov. Svijet tako nije samo bojno polje, nego osobito mjesto pripravljeno za sijanje dobrog sjemena. Ne možemo evangelizirati ono što ne ljubimo. Zašto ne prihvatiti sekularizaciju kao jedan od znakova vremena kojeg treba čitati i tumačiti u svjetlu Evandjelja? Naše vrijeme je vrijeme koje nam Bog pruža da naviještamo Dobru vijest. Manji brat se ne može odreći da, životom i riječju, predlaže osloboditeljsku snagu Evandjelja. Moguće je, između negativnih i kriznih datosti, uočiti snove koji se pojavljuju u muškarcima i ženama da se otvore kanali u njihovu životu i da se anticipira Kraljevstvo koje je proglašavao i živio Isus.

Biti misionar u svijetu znači također dijalogizirati s kulturom fragmenta, revidirati način govora koji koristimo, ići do rubnih područja i otvoriti se novim areopazima. To je duboki smisao prestrukturiranja o kojemu toliko govorimo. Ono se ne sastoji samo u zatvaranju prisutnosti i djelovanja. Ponekad ne ostaje drugo nego zatvoriti da bismo se otvorili tim novim areopazima.

Preutemeljiti i obnoviti naše prisutnosti

Sav taj postupak se smješta u onaj stav na koji nas poziva Završni dokument Izvanrednoga generalnog kapitula iz 2006. godine: unići u trajni postupak razlučivanja (usp. Ggp 35), ozbiljno revidirati naše poslanje da iskusimo nove putove prisutnosti i svjedočenja (usp. GGp 33).

Od toga razlučivanje i od te revizije nijedna jedinica i nijedan se brat me može smatrati oslobođen. Hitno je da se učini predah na putu da se razluči gdje smo, kamo idemo, kamo nas nuka Duh i prema kamo želimo ići. To je ono što upravo kani učiniti *moratorium* koga je odlučio posljednji Generalni kapitul (usp. *Nalozi 10*).

Zbog sadašnje situacije, u mnogim slučajevima, to razlučivanje će nužno dovesti do prestrukturiranja, zasigurno bolnog postupka, ali koji može biti življen kao trenutak pashalne milosti da si pokušamo ponovno dati značenje na proročkiji način (usp. *PdV 31*).

Sve to zahtijeva *ponovno unutarne oživljavanje*, duboko obraćenje Evandelju u obliku života koji smo prigrlili zavjetovanjem. Samo tako možemo pronaći prikladne strukture za sadašnje situacije, koje nam po dinamičkoj vjernosti počecima omogućuju da budemo izazovni, da postavljamo pitanja današnjim muškarcima i ženama, da učinimo uvjerljivi prijedlog za zvanja.

Pred tim izazovima, i ako Franjina karizma pripada Crkvi i svijetu, a ne samo nama, ne možemo dopustiti da ona umre. Mnoge će strukture trebati umrijeti, uključujući i neke jedinice, ipak ono što ne možemo dopustiti jest da umre karizma, štoviše, trebamo je nanovo oživjeti. To je naša odgovornost u sadašnjem trenutku, tome upravo teži prestrukturiranje.

Završni poziv

Draga moja braćo i sestre, pred nama je velika prigoda koja je istovremeno i velika odgovornost: nanovo oživjeti naš evanđeoski život. To može biti najljepši plod *milosti početaka* koju smo zajednički živjeli ovih godina. Pozvani da u sebi nanovo oživimo poticaj početaka, dopustimo da nas Evandelje prožme i bit ćemo preobraženi u nove ljude, slobodne, evanđeoske, evanđeoske, autentične sluge riječi u zadatku evangelizacije. U kontinuitetu s Franjinim iskustvom i mi danas prihvatimo i čuvajmo u srcu Evandelje, da uvijek bude svjetlo našim koracima (usp. Ps 118, 105), tako da naša konkretna opredjeljenja odgovaraju na zahtjeve Evandelja koje smo obećali vjerno opsluživati.

Draga braćo i sestre, ja, vaš Ministar i sluga, u dubokom zajedništvu s braćom iz Definitorija, zaklinjem vas, u ljubavi koja je Bog (usp. *1 Iv* 4,16), da prihvatite ovaj projekt animiranja što vam ga kao Generalni definatorij predlažemo za ovih šest godina 2010. - 2015.

«I sve muškarce i žene koji ih blagohotno prime Š...Ć, neka blagoslovi Otac i Sin i Duh Sveti. Amen» (*2P* 88).

Rim, 2. veljače 2010.

Svetkovina Prikazanja Gospodinova

FrA José Rodríguez Carballo, ofm
generalni ministar

PROJEKT

Slaveći *milost početaka ponovno smo pošli sv. Franji, i on nas je ponovno uputio Isusu Kristu i njegovu Evanđelju. Protoregula* je sadržavala malo evanđeoskih rečenica koje su izražavale radikalne zahtjeve «sequela Christi – nasljedovanja Krista». Da bismo s obnovljenom vjernošću slijedili našega Oca svetoga Franju, i mi ponovno polazimo od Evanđelja, da ga s njim živimo utjelovljavajući u našem vremenu *Prioritete naše karizme*.

Evanđelje je naše Pravilo i život (usp. PPr 1,1). Ono je bitna jezgra našega zavjetovanja (usp. GGKK 5,2). To zahtijeva da Evanđelje učinimo vrhovnom normom našega života (osobnoga i bratskoga), da u središte stavimo osobu Isusovu, da dopustimo Evanđelje rasvjetljuje naše odluke, naše projekte, da se dademo uvući u Božju avanturu, da imamo povjerenja, da riskiramo, da se otvorimo njegovim zahtjevima, onim najradikalnijim.

Ponovno krenuti od jezgre iz koje je procvala franjevačka karizma, a to upravo Evanđelje, znači *ponovno poći na Franjinu karizmatsku intuiciju*, prije nego se pomiješa s institucijom i onda s tolikim materijalnim strukturama (usp. 1 Čel 84).

Mi proučavamo i naučavamo drugima Božju riječ, ali često ne činimo da uniđe u naše srce, ne dopuštamo da Riječ prebiva u nama, i ne živimo je s dosljednošću i autentičnošću. Još trebamo prijeći iz razuma u srce, iz spoznaje u osobno prianjanje, iz spoznajne vjere u življenu vjeru, da stvorimo objedinjenost u svome životu. Trebamo ponovno s obnovljenim zalaganjem slušati Isusov poziv: «obratite se i vjerujte Evanđelju» (Mk 1, 15).

Nalazimo se također često da moramo “sačuvati” tolike strukture koje smo baštinili i da svoje evangelizatorsko poslanje vršimo s premnogim aktivnostima, ponekad s previše njih, koje nas umaraju fizički i duhovno. Trebamo ponovno na prvo mjesto staviti osobe i duh, i prijeći od evangelizacije povjerene aktivizmu na evangelizaciju koja je označena novim autentično evanđeoskim prisutnostima.

Naš projekt je da ponovno krenemo od Krista i njegova Evanđelja, da uvijek živimo i djelujemo u svjetlu Evanđelja i da Crkvi i svijetu ponovno predložimo plodnost.

Toliki ljudi koji žive tešku krizu vrijednosti i koji su izgubili duhovno uporište, očekuju od nas prije svega *autentično evanđeosko svjedočenje*, i traže od nas da u svijetu budemo opipljiva prisutnost Boga, njegove ljubavi, koja propitkuje i sam svijet.

Hod

Etape hoda što ga želimo zajedno prijeći su tri i izričemo ih na ovaj način: 1. *Živimo dar Evanđelja*, da obnovimo kvalitetu svoga života; 2. *Uzratimo dar Evanđelja svijetu* s konkretnim gestama i s kreativnošću da nanovo oživimo naše evangelizatorsko poslanje; 3. *Preutemeljimo naše prisutnosti* i strukture da budemo lakši, slobodniji, značajniji i proročkiji.

Dinamizam sugeriraju glagoli: *živimo – uzratimo – preutemeljimo*. Središnja jezgra je uvijek življeno *Evanđelje* koje je osoba Isusova, Riječ tijelom postala, i koje želimo “danas učiniti življenim” u nama, u našem poslanju i štoviše u našim strukturama.

Metodološka uputa

Tri tematske etape sadržane u Dokumentu Duhovskog kapitula 2009. godine, imaju svoju unutarnju logiku i dosljednost, i vjerujemo da mogu biti bitni i konkretni vodič za hod obnove i nove “kreativne vjernosti” bratstava i jedinica Reda.

Svaka tema bi trebala biti promatrana i življena u misionarskoj «napetosti» i u otvorenosti svijetu, sukladno smjernicama Kapitula (usp. *Nalozi* 1).

Teme su predložene za *dvogodišnji hod*, ostavljajući slobodu provincijama i kustodijama da organiziraju svoje programe. Jedinice također mogu predvidjeti *godišnji program*, koristeći u tom slučaju interne pod teme.

Za svaku temu se predlaže temeljno NADAHNUĆE, koje predstavlja ideal prema kojemu težiti, s tekstovima Evandjelja koje je sv. Franjo smatrao povlaštenima, s tekstovima dvaju pravila, Generalnih konstitucija i Završnoga dokumenta Duhovskoga kapitula 2009. godine *Nositelji dara Evandjelja*; upućuje se na neka POSREDOVANJA, tj. na programe ili aktivnosti koje naznačuju Nalozi Generalnoga kapitula ili ih promiču različita generalna tajništva i uredi, i koja se smatraju kao sredstva animiranja; naznačeni su i neki KONKRETNI PRIJEDLOZI (izbori, zadaci); i napokon se sugeriraju neke GESTE I ZNAKOVI koji mogu biti od pomoći da produbljena tema ucijepi u život. Ti prijedlozi su različiti da se dadne svakoj jedinici mogućnost izbora sukladno mjestima i kulturama.

Za produbljivanja “nadahniteljskih” tema u bratstvu osobito preporučamo da se koristi METODOLOGIJA EMAUSA, sa sljedećim momentima: sabrati se, govoriti o onom što se živjelo u odnosu na temu; ponovno čitati iskustva u svjetlu Riječi i Pravila; moliti i slaviti Boga za primljene darove; slaviti bratsko zajedništvo; vratiti se braći i sestrama koji su u svijetu s novom dobrom vijesti (usp. Ggp 45).

Godine

2010, - 2011.

ŽIVIMO DAR EVANĐELJA

«I ustanovi dvanaesticu da budu s njime i da ih šalje propovijedati» (Mk 3,14).

«Čvrsto držimo riječi, život i nauk i sveto Evanđelje onoga koji se udostojao za nas moliti svoga Oca i objaviti nam njegovo ime» (NPr 22,41).

*Ponovno krenuti od Evanđelja,
kao učenici i svjedoci,
u osluškivanju današnjega svijeta*

NADAHNUĆE

Sve ima izvor u Bogu i svaka stvarnost se pojavljuje kao dar Boga; *najveći dar koji smo primili* «*Evandjelje* Isusa Krista Sina Božjega, dar koji je promijenio život Franje Asiškoga i koji mijenja život svakoga od nas» (PdV 5). «Siromašak je samoga sebe potpuno shvatio u svjetlu Evandjelja», podsjetio je papa Benedikt XVI.

Takav oblik evanđeoskoga života je radikalno nasljedovanje Isusa, kako ga je predstavio sv. Franjo i usmeno potvrdio papa Inocent III. u *Protoreguli*, i sadržan u *Nepotvrđenom pravilu* (usp. NPR 1,1-5 = Mt 19,21; 16,24; 19,29).

Imamo li živu svijest da je naš poziv, naše zavjetovanje *biti istinski učenici Isusovi* (usp. NPR 1,1; PPr 1,1) i živjeti Evandjelje «na način kako ga je sv. Franjo opsluživao i predložio» (GGKK 1,1)?

Živjeti Evandjelje na “duhovno doslovan” način znači ponovno krenuti od evanđeoskoga korijena što čini da se pronade *temeljno jedinstvo naših Prioriteta*:

- *kontemplativna dimenzija* se hrani darom vjere (GGKK 90) i redovitim čitanjem i meditacijom svetoga Evandjelja (GGKK 22,1);
- zajedništvo života u *bratstvu* rađa se iz «dara od Boga darovanog» (GGKK 40) što je svaki brat i izražava se u «evanđeoskom» stilu (GGKK 38) života;
- život u *malenosti, siromaštvu i solidarnosti* izražava biti «putnici i pridošlice na ovome svijetu» (GGKK 64);
- *misija* Manjega brata je naviještati Evandjelje (GGKK 83,1; 88) kroz svjedočenje i riječ;
- «na *formaciju spada u prvome redu* izložiti i iskusiti franjevački način življenja Evandjelja» (GGKK 127,4);
- *studiji* trebaju pripremiti za «naviještanje Evandjelja» (GGKK 162).

Prihvaćanje i opsluživanje Evandjelja učinili su Franju i njegove drugove «*sposobnima za izbore koji čine konkretnima njihove*

intuicije», osobito s obzirom na upotrebu novca, na «jahanje», na odreknuće od povlastica, na povjerenje u Providnost, na brigu za «proročko bratstvo», na sposobnost da «čitaju znakove vremena i da utjelovljuju Evanđelje na konkretan i razumljiv način u kulturu svoga vremena» (PdV 8).

Još, polazeći od dara Evanđelja, polazeći od “*logike dara*”, Franjo je razvio značajnu «*evanđeosku maštu*» (PdV 9) koja ga je dovela da postane navjestiteljem Evanđelja mira.

Slijediti Isusa uključuje s *njim uzajamno dijeliti navještaj Kraljevstva*, kao je bilo objavljeno sv. Franji u Porcijunkuli, po Evanđelju o slanju učenika koje je bilo uključeno u *Protoregulu*, i prisutno je u *Nepotvrđenom pravilu* (usp. NPr 14,1-4 = Lk 9,4-5; 10,5-7).

Sveti Franjo je shvatio da nije *mogao biti pravi učenik ako nije postao i svjedok Isusov*, i ta ga je “objava” potpuno ispunila radošću kojom je kličao: «Ovo hoću, ovo tražim, ovo žudim izvršavati svim srcem» (1Čel 22). Za Franju je *evanđeoski poziv usko vezan uz evangelizaciju* koja postaje izrazom susreta s Kristom i sa njegovom riječi (usp. TD 13; 1 Čel 22). Za Franju se poziv i poslanje poklapaju (usp. LM 4,2). Tako «već od prvih dana bratstvo se osjeća pozvanim naviještati ono što živi» (PdV 7).

I danas, kao jučer, *sva Manja braća « poslana su naviještati Evanđelje po cijelom svijetu svakome stvorenju»* (GGKK 83,1), sva «sudjeluju u zadaći evangelizacije cijele Crkve» (GGKK 83,2), i sva, «gdje god se nalazili i što god radili neka se nastoje posvetiti zadaći evangelizacije» (GGKK 84).

Život učenika i svjedoka je *itinerancija i simpatija za svijet*, koga priznajemo svojim samostanom, i također je *uzajamno dijeljenje* sa životom siromaha i onih koji su kraj puta (usp. PdV 7).

Umijemo li *slušati* upite ljudi i sami se učiniti prošnjacima smisla (usp. Ggp 6)? Jesmo li spremni *pratiti* ovaj svijet na putu prema spasenju (usp. PdV 29)?

POSREDOVANJA

* *Predah za razlučivanje:*

Moratorium, br. 1

(*vidjeti – gdje se nalazimo?:* analizirati našu kvalitetu života, njegove mogućnosti i slabosti, naš evanđeoski identitet i gdje se nalazimo u Crkvi i u svijetu – Godina 2010.);

Moratorium, br. 2

(*prosuditi – kamo nas potiče Duh? – Godina 2011.*).

- * Otvoriti “*školu molitve*” u jednom bratstvu provincije ili konferencije (Nalog 9).
- * Inicijative animiranja Tajništva za formaciju i studije, Tajništva za misije i evangelizaciju i Ureda za PMOS.

KONKRETNI PRIJEDLOZI

- * Promicati susret s Evanđeljem i s Isusovom osobom kroz *molitveno čitanje Riječi*, zasebno i zajedničko, na čest i redovit način (Nalozi 12; GGKK 22).
- * S laicima, s Franjevačkom obitelji i s kršćanima drugih crkava uzajamno dijeliti susrete biblijske formacije, biblijskih grupa, molitvenog čitanja Riječi.
- * Njegovati i/ili revidirati kvalitetu individualnog i zajedničkog života sukladno radikalnim zahtjevima “nasljedovanja Krista”; na primjer: skromnost u odijevanju i jelu, privatno ili zajedničko posjedovanje i upotreba automobila i drugih tehničkih sredstava, određenje neiskorištenih prostora, neki projekt solidarnosti s laicima u korist rubnih osoba ili misija, itd.

GESTE I ZNAKOVI

- * Upriličiti slavlje pomirenja u bratstvu da se pročisti i obnovi bratsko zajedništvo, u prigodi Porcijunkulskoga oprosta 2010. godine.
- * Na osobit način slaviti 25. obljetnicu Duha Asiza 27. listopada 2011., po mogućnosti s trodnevnom pripravom (Nalozi 29).
- * Učiniti da se Svetu zemlju upozna kao mjesto utjelovljenja Evanđelja, također uz DVD Kustodije.

Godine

2012. - 2013.

UZVRATIMO DAR EVANDELJA

**«Podite po sve svijetu, propovijedajte
Evangelje svemu stvorenju» (Mk 16,15).**

**«Što smo vidjeli i čuli, navješćujemo i vama
da i vi imate zajedništvo s nama» (1 Iv 1,3).**

lći po svijetu

(inter gentes i ad gentes),

u bratstvu i malenosti,

da živimo svoje evangelizatorsko poslanje

NADAHNUĆE

Franjo nas poučava (usp. NPr 17,17; 23,8) da «nam ništa ne pripada, sve je primljeni dar koji treba dijeliti i uzvratiti» (GGp 19). Prvi veliki *dar je Evandjelje*, koje smo pozvani *uzvracati životom* (cf. PdV 10; 11). Mi Manja braća se osjećamo pozvanima *živjeti u logici dara* koja svoj izvor ima u Euharistiji (usp. OP 1; PBr 28-29; Ggp 22), i smatrati svoje evangelizatorsko poslanje kao *uzvracanje drugima primljenoga dara Evandjelja*.

Priznajemo li da je naš prvi zadatak naučiti slušati Isusovu riječ i uzvratiti je današnjim muškarcima i ženama (usp. PdV 10)?

Prvi oblik evangelizacije je zajedništvo života u bratstvu (usp. GGKK 87,2). «*Uvijek je bratstvo koje evangelizira*» (PdV 27). Premda neku djelatnost vrši jedan brat, taj djeluje u ime i po nalogu bratstva.

Da se to mogne ostvariti u konkretnoj i svakidašnjoj stvarnosti nužno je izraditi *projekt bratskog života i poslanja* na način da «integriram evangelizatorsko poslanje u kontekst našega života i ondje utvrdimo prioritete koji će voditi naše odluke» (PdV 28).

Mi idemo po svijetu *kao braća i kao manji*, «kao sluge i podložni svima, miroljubivi i ponizni srcem» (GGKK 64).

Kvalificiraju li se naši bratski odnosi po jednostavnosti, po tom da se učinimo “manjima” od bilo koje osobe koju bismo mogli susresti (usp. GGKK 67)?

Promiče li naš odnos kao manjih epifaniju drugoga i *dostojanstvo svake ljudske osobe* (usp. GGKK 68,1)?

Dovodi li nas naša življena malenost da *činimo odvažne izbore* i dovodi li nas onamo gdje žive toliki selioci (usp. PdV 23)?

Evandeosko bratstvo koje hoće drugima donijeti primljeni dar Evandjelja treba znati *čitati znakove vremena* da shvati aktualnost i hitnost, i da uzajamno u dubini dijeli život naroda, sa svom njegovom složenošću (usp. PdV 14).

Znamo li još «*nastaviti zemljopisne i antropološke granice*» našega vremena (usp. PdV 22)? Živeći u zajedničkim prostorima gdje

zajedno prebivaju različite kulture i religije, umijemo li se formirati za dijalog i uzvraćati Evanđelje u tim istim prostorima (usp. *PdV* 24)?

Sveti Franjo nam je pokazao *dva načina evangeliziranja*: šutljivo svjedočenje (usp. NPr 16,6; *GGKK* 90-99) i izričiti navještaj (usp. NPr 16,7; *GGKK* 100-110). U ta dva oblika se isprepliću «označnice misije *inter gentes* s onima misije *ad gentes*, u sintezi koju je omogućila poučljivost Duhu Gospodnjem» (*PdV* 20).

Prije svega braća žive među ljudima *Šinter gentes* i postaju podložni svima priznavajući da su kršćani, prihvaćajući «život i društveni položaj malenih, živeći uvijek među *Šinter* njima kao manji» (*GGKK* 66,1).

Misija *inter gentes* je *put uzvraćanja dara Evanđelja*: svoju paradigmu ima u utjelovljenoj Riječi, uključuje utjelovljenje nas samih u naše vrijeme i pokazuje «način uprisutnjenja ondje kamo nas Gospodin šalje» (*PdV* 13).

Da bismo živjeli i izvršili svoje poslanje među ljudima, znamo li se *od-središtiti se od sebe samih* (usp. *PdV* 14)? Znamo li *practicirati dijalog* na različitim razinama (usp. *PdV* 15)? Umijemo li se stalno *inkulturirati* učeći «jezik svijeta i njegove kodove komunikacije kako bismo poruku učinili razumljivim» (*PdV* 16)?

«Misija *inter gentes* nalazi svoj puni izraz i, na određeni način, svoje ispunjenje u misiji *ad gentes*» (*PdV* 18; 19) koja uključuje prvi navještaj (*kerigma*), pozivati na obraćenje, učiniti da se rađa Crkva ili podržavati i razvijati još krhke i nepotpune crkve (usp. *GGKK* 117,2), predlagati i usađivati franjevačku karizmu.

Misija *ad gentes* ne rađa se iz neke ljudske inicijative, nego iz božanskoga nadahnuća (usp. PPr 12,1), potiče braću da prelaze kako zemljopisne tako i antropološke granice, da «borave na granicama», da vrše našu itineranciju (usp. *PdV* 22), da budu solidarni s patnicima i rubnima (usp. *PdV* 23), da «dijele zajednički prostor» koji je postao pluralan (usp. *PdV* 24), da «dijele našu misiju s laicima kao čin autentičnog uzvraćanja Evanđelja, dara Božjega cijeloj njegovoj Crkvi» (*PdV* 25).

Hoćemo li znati ponovno pronaći «snagu i misijski žar koji se ponekad čini da oslabljuje» (*PdV* 20), obnavljajući poučljivost Duhu i prihvaćanje nadahnuća Gospodinova?

POSREDOVANJA

* *Predah za razlučivanje:*

Moratorium, br. 3

(djelovati – kamo želimo ići? Opredjeljenja koja treba uzeti za skorbu budućnost - Godina 2012.).

- * Podržati i poticati službu za ekumenski, međureligijski i međukulturalni dijalog (*Nalozi 28*).
- * Učiniti da provincija uniđe u «u kulturu projekta života i poslanja» (*PdV 28*) prateći «svako mjesno bratstvo u izradi projekta bratskoga života u svjetlu smjernica koje je dao ovaj Kapitul» (*Nalozi 7*).
- * Animiranje i inicijative generalnih tajništava za formaciju i studije, za misije i evangelizaciju i Ureda za JPIC.
- * Plenarno vijeće Reda (*Nalozi 46*).

KONKRETNI PRIJEDLOZI

- * Promicati formaciju za evangelizatorsko poslanje, na teorijskoj i na iskustvenoj razini (*Nalozi 17*), s «formativnim misionarskim iskustvima» (*Nalozi 18*), njegujući društvenu senzibilnost i pažljivo čitanje znakova vremena i mjesta (usp. *PdV 29*).
- * Provjeriti kako kročimo putovima uzvraćanja dara Evanđelja koje nam je pokazao Generalni kapitul 2009. godine (usp. *PdV 12-16*).
- * Učiniti više “misijskim” župni pastoral i pastoral odgoja (*Nalozi 13; 19*), koristeći odgovarajuća pomagala Reda.
- * Uprisutniti u naš život molitve i pobožnosti, kao i u naš svakidašnji život i u vršenje naših službi, vrijednosti istinske pravednosti, mira i očuvanja stvorenoga, koje su ukorijenjene u Evanđelju (usp. *PdV 30*)

GESTE I ZNAKOVI

- * Osigurati da barem jedno bratstvo u jedinici odgovori na zahtjeve nove evangelizacije, sukladno *Nalogu* 13.
- * Uzeti mjesec listopad kao jako vrijeme slavlja, formacije i zalaganja za misije.
- * Založiti se u uzvraćanju Evanđelja kroz neku gestu solidarnosti prema misijama Reda, ekonomskim doprinosom i/ili osobljem.
- * Neka bratstvo promiče međureligijski ili međukulturalni susret s useljenicima koji se nalaze na njegovu području.

Godine

2014. - 2015.

PREUTEMELJIMO SVOJE PRISUTNOSTI

«Proširi prostore svoga šatora» (Iz 54,2).

«Odvedoše je ŠGospođu SiromaštinuĆ na neki brežuljak i pokazaše joj cijeli svijet, koliko ga se moglo vidjeti, pa rekoše: žGospođo, ovo je naš samostan'» (SvSav 63): naš samostan je svijet!

Provjeriti i obnoviti

naše osobe, bratstva,

djelatnosti i strukture,

i razvijati suradnju i prestrukturiranje

NADAHNUĆE

Naše *temeljno opredjeljenje* je živjeti dar Evanđelja na način kako je to predložio Franjo i uzvratiti ga svijetu, kao braća i kao manji, uronjeni u razdoblje brzih promjena koje pruža nove paradigme, kategorije i izazove. Takva svijest traži od nas trajno razlučivanje, *ozbiljnu reviziju naših praktičnih izbora*, i osobito «hrabrost da *započnemo nove putove prisutnosti i svjedočenja* (Ggp 33).

Trajno vrednovanje našega života traže od nas također *simptomi slabosti koje zamjećujemo u našim bratstvima. Umor i resignacija u nemalo braće koji kočē maštu i zanos drugih; fizički i duhovni zamor koji dolazi od previše aktivnosti koje si mnoga braća nalažu izvršavati; slab osjećaj pripadnosti mjesnom bratstvu kao i onom provincijskom i sveopćem, što stvara individualiste i/ili provincijaliste; zatvorenost u mjesno što priječi otvorenost suradnji također i međuprovincijskoj i slabi značajnost i kvalitetu života; različite krhkosti koje se tiču zvanja i sve češća kriza vjere te ona više ne vodi izbore i ponašanja braće. Ti i drugi slični znakovi nam govore potrebu da pročišćavamo, oživljujemo, obnavljamo svoje prisutnosti sa svim onim što one sadrže.*

Riječ je o tome da treba “*preutemeljiti*” naš život na temelju Evanđelja. “Preutemeljidba”, pak, ne ograničava se na strukture, nego želi poći od osoba, tj. od braće i od naših bratstava. Nije dovoljno preustrojiti djela ili provincije ako se ne preutemelji naša kvaliteta evandeoskoga života i naše evangelizatorsko poslanje; važno je ipak revidirati naše strukture da one budu uvijek i samo u službi života i poslanja.

Došao je čas da nanovo započnemo, da *ponovno krenemo od zanosna početaka*, od korijena naše karizme koja je Evanđelje, od osobe Isusa koji nas je jednoga dana pozvao i zaveo.

Došao je čas da „*preutemeljimo*” našu ljudskost u njezinim najpozitivnijim vidicima i u međusobnim odnosima; “*preutemeljiti*” našu vjeru da uvijek bude osobni susret s Kristom i iskustvo Očeve ljubavi; “*preutemeljiti*” i obnoviti naše zavjetovanje evandeoskoga i franjevačkoga života.

Došao je čas da *dadnemo novu kvalitetu svojim bratstvima*, koja trebaju osobitu brigu (usp. Ggp 27) i «pratnju i majčinsku skrb, ne samo u početnoj formaciji, nego tijekom cijeloga života» (Ggp 32).

Potrebno je također da *ponovno ocrtamo svoje aktivnosti i prisutnosti, svjesni da osoba svakoga brata dolazi prije bilo koje aktivnosti i prije mjesta, i da se uvijek treba dati prednost biti pred činiti, životu pred aktivnostima. Ne može se više nastaviti osiguravati za- datke za koje je u prošlosti bilo dvostruko više osoblja nego sada.*

Stoga je neodgodivo *smanjiti aktivnosti i djela da se ojača kvalite- ta života*. Nužno je učiniti *produbljeno razlučivanje o prioritetima* različitih vrsta aktivnosti (župe, svetišta, škole, mladi, novi oblici i novi iznenadni događaji) i o prioritetima načina prisutnosti (bratstvo za formaciju, za tradicionalnu evangelizaciju, za novu evangelizaciju).

Potrebno je ponovno ocrtati aktivnosti da se oživi odgovor pozivu i evandeoski projekt života i poslanja.

Također i *jedinice Reda* se trebaju *obnoviti i preustrojiti* da budu potpora a ne zapreka “radosnoj i kreativnoj” vjernosti svakoga manjeg brata. «Strukture su nužne, ali trebaju biti u službi života. Š...Ć Naše strukture trebaju proizlaziti iz nutrine naše vlastite karizme *evangelizatorskog i kontemplativnog Bratstva u poslanju*» (PVR 2001., *Bratstvo u poslanju u svijetu koji se mijenja: Završni dokument, nadahniteljska načela* 3).

Prestrukturiranje nužno uključuje promjenu. No danas, «u našem Redu ta promjena je stvarnost koja se svaki put pokazuje vidljivijom i koja može predstavljati novu prigodu da nadidemo provincijski mentalitet i da unaprijedimo interprovincijalnost i osjećaj pripadnosti konferencijama i Redu» (PdV 31).

Put *međuprovincijske suradnje* kojim prolazi budućnost Reda, može dovesti do «prestrukturiranja» prisutnosti, ali to je «dio revizija i restrukcija» (PdV 31).

Iako takav proces preutemeljidbe struktura može biti također bolan, ipak smo pozvani da otkrijemo u njemu «*trenutak pashalne milosti* da si ponovno pokušamo dati smisao, na jednostavniji i ranjiviji način, ali također proročkiji i više način manjih ondje gdje već jesmo prisutni» (PdV 31).

Naša unutarnja prestrukturiranja trebaju biti nadahnuti također od izazova i *neodgodivosti koji nam dolaze od današnjeg svijeta*, kojemu Red želi pružiti više pozornosti (usp. PdV 14), i od čitanja «znakova vremena i mjesta» (usp. PdV 29).

Osim toga i *misije “ad gentes”* zahtijevaju «suradnju između različitih jedinica, u perspektivi uzajamne izmjene između mladih jedinica i onih s drevnom baštinom» (PdV 21).

POSREDOVANJA

- * Suradivati u interdisciplinarnom proučavanju situacije i upravljanja Reda (*Nalazi* 14; 45).
- * Razjasniti «ciljeve, metode i tipologije» i cilju restrukcije i prestrukturiranja aktivnosti i prisutnosti (*Nalazi* 47).
- * Pokrenuti sredstva koja naznačuje PdV 21 da se razvije međuprovincijska suradnja.

KONKRETNI PRIJEDLOZI

- * Promicati i poticati suradnju među provincijama, u konferencijama i na razini Reda.
- * Otvarati i/ili podržavati međunarodne i međukulturalne kuće formacije (*Nalazi* 37).
- * Ostvarivati konkretne smjernice o međunarodnosti i međukulturalnosti koje je predložio Izvanredni generalni kapitul 2006. godine (Ggp 57).
- * Ponovno ocrtati aktivnosti u jedinicama i dati novo odredište tolikim našim strukturama.

GESTE I ZNAKOVI

- * Započeti i/ili razvijati međuprovincijske projekte evangelizacije i misija (*Nalazi 30*).
- * Ojačati suradnju s laicima u aktivnostima i djelima evangelizacije (*Nalazi 31*).
- * Njegovati formaciju za transparentnost, solidarnost i etičnost «što se tiče ekonomije, u svjetlu naše franjevačke duhovnosti» (*Nalazi 54*).
- * Slaviti međuprovincijski kapitul na rogožinama uz sudjelovanje Franjevačke obitelji i laika s temom o našoj prisutnosti u današnjem svijetu.

DRUGE KOMPLEMENTARNE AKTIVNOSTI

ANIMIRANJA

Povremene aktivnosti

- Godišnji susret Generalnoga definitorija s novoizabranim provincijalnim ministrima (siječanj), s predsjednicima konferencija (svibanj) i s generalnim vizitatorima (studeni).
- Susreti Generalnoga definitorija s konferencijama.
- Susreti konferencija (svake dvije godine).
- Potpora i razvoj misijskih prisutnosti u Svetoj zemlji, Maroku, Africi, Amazoniji, Aziji, Istočnoj i Zapadnoj Europi (*Nalozi 21-27*).
- Tečajevi o ekumenskom i međureligijskom dijalogu u Carigradu (listopad svake godine).
- Master iz formacije za formatore na Papinskom sveučilištu Antonianumu (PUA) (svake godine).
- Tečaj PMOS na PUA (svake godine).
- Master iz evangelizacije na Franjevačkom teološkom institutu (ITF) u Petrópolisu u Brazilu.
- Tečajevi misijske formacije u Bruxellesu.

2010.

- Kapitul na rogožinama za kuće podređene Generalnom ministru.
- Kongres formatora privremenih zavjetovanika i promicatelja pastoralna zvanja/magistara postulanata Afrike.
- Kongres formatora privremenih zavjetovanika i promicatelja pastoralna zvanja/magistara postulanata Azije.
- Susret promicatelja pravde, mira i očuvanja stvorenoga (PMOS) Afrike.
- Susret europskih promicatelja PMOS u Poljskoj.
- IV. Međunarodni kongres franjevačkih odgojitelja (školstvo) u Latinskoj Americi.

2011.

- Kongres formatora privremenih zavjetovanika i promicatelja pastoralna zvanja/magistara postulanata Svete zemlje.
- Kongres formatora privremenih zavjetovanika i promicatelja pastoralna zvanja/magistara postulanata Južne Amerike.
- II. susret predsjednica sestara koncepcionista (Toledo).
- II. susret biskupa, nadbiskupa i kardinala OFM.
- III. susret apostolskih vikarijata povjerenih Redu.
- Sudjelovanje Franjevačke obitelji na Svjetskom danu mladih (Španjolska).
- Susret u prigodi 25. obljetnice Duha Asiza (27. listopada 2011.).

2012.

- 800. obljetnica početka Reda svete Klare (2012.).
- Kongres formatora privremenih zavjetovanika i promicatelja

pastorala zvanja/magistara postulanata Istočne Europe.

- Kongres formatora privremenih zavjetovanika i promicatelja pastorala zvanja/magistara postulanata Sjeverne Amerike.
- Kongres formatora privremenih zavjetovanika i promicatelja pastorala zvanja/magistara postulanata Srednje i Sjeverne Europe.
- II. susret predsjednica sestara klarisa (Asiz).
- Međunarodni susret asistenata federacija klarisa i koncepcionista (Asiz).
- IV. međunarodni kapitul na rogožinama braće “Under ten” (do 10 godina doživotnih zavjeta).

2013.

- Plenarno vijeće Reda.
- Međunarodni kongres provincijskih tajnika za formaciju i studije.
- I. međunarodni susret arhivara Reda.
- Međunarodna skupština Frame.

2014.

- Međunarodni kongres o evangelizatorskom poslanju.
- Pomagalo trajne formacije o V. poglavlju GGKK: “Za to vas je Bog poslao u svijet”.

2015.

- Generalni kapitul OFM.

KALENDAR "JAKIH VREMENA" (TF)

I DRUGI SUSRETI GENERALNOGA DEFINITORIJA (DG)

GODINA	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Siječanj	11. - 29. TF i susret DG s provincijalnim ministroma	10. - 28. TF i susret DG s provincijalnim ministroma	9. - 27. TF i susret DG s provincijalnim ministroma	7. - 25. TF i susret DG s provincijalnim ministroma	13. - 31. TF i susret DG s provincijalnim ministroma	12. - 31. TF i susret DG s provincijalnim ministroma
Ožujak	8. - 19. TF	7. - 18. TF	5. - 16. TF	11. - 22. TF	10. - 21. TF	9. - 20. TF
Svibanj	10. - 21. TF i susret DG s predsjedni- cima	9. - 20. TF i susret DG s predsjedni- cima	7. - 18. TF i susret DG s predsjedni- cima	11. - 24. TF i susret DG s predsjedni- cima	5. - 16. TF i susret DG s predsjedni- cima	GENERALNI KAPITUL
Srpanj	2. - 13. TF	4. - 15. TF	9. - 20. TF	8. - 19. TF	7. - 19. TF	
Rujan	6. - 17. TF	5. - 16. TF	10. - 21. TF	9. - 20. TF	8. - 19. TF	
Studeni	8. - 19. TF i susret DG s vizitorima	7. - 18. TF i susret DG s vizitorima	5. - 16. TF i susret DG s vizitorima	4. - 15. TF i susret DG s vizitorima	3. - 15. TF i susret DG s vizitorima	
Prosinac	13. - 17. TF	12. - 16. TF	17. - 21. TF	16. - 20. TF	15. - 19. TF	

SADRŽAJ

PREDGOVOR GENERALNOGA MINISTRA	5
Evangelje kao polazište	5
Autentični svjedoci Evanđelja	7
U dijalogu sa svijetom	8
Preutemeljiti i obnoviti naše prisutnosti	9
Završni poziv	10
PROJEKT	13
Hod	14
Metodološka uputa	14
Godine 2010, - 2011.	16
ŽIVIMO DAR EVANĐELJA	16
NADAHNUĆE	17
POSREDOVANJA	19
KONKRETNI PRIJEDLOZI	19
GESTE I ZNAKOVI	20
Godine 2012. – 2013.	21
UZVRATIMO DAR EVANĐELJA	21
NADAHNUĆE	22
POSREDOVANJA	24
KONKRETNI PRIJEDLOZI	24
GESTE I ZNAKOVI	25
Godine 2014. – 2015.	26
PREUTEMELJIMO SVOJE PRISUTNOSTI	26
NADAHNUĆE	27
POSREDOVANJA	29
KONKRETNI PRIJEDLOZI	29
GESTE I ZNAKOVI	30
DRUGE KOMPLEMENTARNE AKTIVNOSTI ANIMIRANJA	31
ANIMIRANJE - Povremene aktivnosti	31
2010.	32
2011.	32
2012.	32
2013.	33
2014.	33
2015. Generalni kapitul OFM.	33
KALENDAR "JAKIH VREMENA"(TF) I DRUGI SUSRETI GENERALNOGA DEFINITORIJA (DG)	34
SADRŽAJ	35

